

Nr. 8

Oktober 1950

7. Årgang

«Hin enkelte»

Det er den kristne tenker Søren Kierkegaard som har formet uttrykket. Han ville gjennom det peke på at den enkelte var verdifull i Guds øyne. Og det var det ordet som dukket fram i mine tanker, mens jeg satt og tenkte litt på menighets- og ungdomsarbeide i dag i Norge.

Vi er i våre dage nesten i alle ting vant til å regne med massebevegelser, og så glemmer vi så lett den enkelte og dennes verdi.

Vi går og venter på vekkelser og tenker på at massene skal vende seg fra verden til Gud.

Kanskje det kunne være på sin plass å minne om den enkelte.

Vi vet at vi frelses enkeltvis. Omvendelsen har alltid vært og vil alltid være den enkeltes sak. Og i Guds øyne er hvert enkelt menneske verdifull. Husker vi ikke lignelsen i Lukas kap. 15. «Den fortapte sønn». «Således er det glede i himmelen over én synders som omvender seg.»

Bør vi ta sikte på den enkelte nå? Vi bør huske på to ting og merke oss det særlig godt. Vi kommer i kontakt med mange enkeltpersoner, og med noen få av disse igjen kommer vi i så personlig kontakt at vi vet hva som rører seg inne i sjelsdypet. De går med sine religiøse spørsmål. Kan hende kommer de sjelden eller aldri under Guds ords innflytelse. Hvem skal s å hjelpe dem? Jo, de kan bli hjulpet ved at vi som kristne blir oss vårt ansvar bevisst, og i tro på Guds hjelp prøver å føre dem fram til personlig tro.

Det annet som jeg mener er bydende nødvendig, og som slett ikke må glemmes. Det er å bevare dem som har funnet fram til troen, og mer enn det, føre dem framover til en sterk og fullmoden tro!

Vi har sett at en svakhet ved mange vekkelser er at frafallet desverre ofte har vært så stort. Og flere av dem som ble vunnet for Gud kommer ikke lenger i sitt kristenliv. De blir svake, vinglete og uselvstendige som kristne.

Det er for øvrig merkelig å konstatere hvor mange det er som har vanskeleg for å få det til å gli i sitt kristenliv. Det blir ingen jevn fremadskridende vekst, men det humper og går på et vis.

Vi glemmer så lett at det går så mange rundt blant oss som strir med personlige vansker, og disse må hjelpes enkeltvis.

Men til slutt et lite ord til disse enkelte. Et moment kristenliv — ja, ethvert kristenliv forresten, krever disiplin eller regelmessighet, med andre ord, vi må søke kraft og klarhet i Ordet, i bønner, i menighetens forsamling. Gjør ikke som mange ofte gjør. De sitter med hendene i fanget og venter på at ett eller annet skal skje. Stå isteden opp, ta og les, søk regelmessig inn til Gud i bønn.

B.-H.

Glassmaleriene i Bryn kirke

«Kan disse bilder tale?» spurte stiftsprost Gustav Jensen, da han søndag 5. juli 1914 prekte i Bryn kirke ved innvielsen av det nyutsmykkede kor, hvor bl. a. de 5 vinduer med glassmalerier var innsatt. Disse ordene har så ofte falt meg i tankene når blikket har streifet de vakre maleriene som straks faller en i øynene når en kommer inn i kirken. Ja, visselig kan de tale! Det er en preken, en hymne full av skjønnhet og harmoni i hvert av bildene. Og de eier

denne merkelige egenskap som de har felles med alt av virkelig god kunst, at du kan se på dem gang etter gang, og likevel for hver gang finne nye detaljer, nye ord i den stille preken de holder for hver som gir seg tider til å se på dem.

I de 5 vinduer er det tilsammen 13 bilder. Rett over alteret har vi det runde vinduet med Kristus-figuren, og på hver side er det 2 langstrakte, rundbuede vinduer med 3 bilder i hver. De 6 bilder på venstre side har motiver fra Jesu liv på jorden, og de 6 på høyre side har andre nytestamentlige motiver. I grunnen er det ikke riktig å framheve noe enkelt av disse bilder, for tilsammen danner de et hele av en betagende, gripende skjønnhet i all sin enkelhet. Særlig en formiddag med solskinn ute er virkningen inne i det mørke kor særlig vakker. Lysstrålene brytes gjennom de mangefargede rutene og lager et lysskjær der oppe av en egen, stemningsfull virkning. Stans opp neste gang du kommer i kirken, gå opp til koret og se på dette, og det vil gå deg som det har gått meg og de mange, mange andre: Du blir grepet av det vakre som strømmer deg i møte fra korets vegger.

Det er særlig 2 bilder som på meg har gjort så sterkt inntrykk at jeg i grunnen aldri blir trett av å se på dem. Det er de 2 nederste bilder på rundbuevinduene til venstre. Det ene forestiller Flukten til Egypten. Det er noe så gripende over Marias ydmyge, redselsslåtte ansikt, over Josefs besluttsomme, energiske skikkelse, samtidig som eslets hastige trav understreker øyeblikkets alvor. Og over det hele hvelver natthimlens mørkleblå, ulykkesvarslende farge seg og forsterker intensiteten i bildet.

Det annet forestiller Jesus stiller stormen. En slik Kristus-skikkelse tror jeg det er sjelden å se framstilt i det religiøse bildegalleri, men nettopp slik tror jeg mange — særlig de unge — ønsker å se ham: Kraftig og trygg sitter han bak i båten, ung og sterk, med knyttede hender løftet mot stormen så du aner muskelspillet i armene. Håret flommer i vinden og du aner så vidt rynkene i den høye pannen som hvelver seg over det myndige ansikt med de lynende øynene som stirrer inn i stormens raseri. Og det hele forsterkes av uværshimlens blå-gule farge som illustrerer stormen. Du glemmer helt å se på båtens skrøpelig og blir betatt av den følelse av trygghet og sikkerhet som strømmer ut av den herlige frelser-skikkelsen som her er framstilt. Ett av de vakreste bilder jeg noen gang har sett!

Det kunne sikkert brukes like mange og vakre uttrykk om de andre bilder, og alteret gir stoff til en artikkel alene. Men se selv, og det vil bli søndagens annen preken til deg i kirken den dag.

La meg så sitere litt av stiftsprost Gustav Jensens preken ved innvielsen av denne vakre gave som frk. Harriet Wedel Jarlsberg her skjenket Vestre Bærum menighet ved å bekoste hele utsmykningen av koret

i Bryn kirke etter Emanuel Vigelands utkast og planer:

«Det er fest i eders kirke i dag som er smykket med kunstens vakre bilder. Eders kirke er derved blitt merkeligere fremfor andre kirker i vårt fedreland. Som det er rett og riktig at vi smykker våre hjem, således er det også riktig at vi forsøker å smykke de huse hvor vi samles og tilber vor Gud. Man har villet at disse bilder skal tale som en prediken, forkynne med sitt stille, sterke sprog at Gud er barmhjertighet. I vinduene ser vi om Kristi liv på jorden, i altertavlen er innflettet kornaks hvorav himmelens fugle søke sin føde. Ovenom alteret ser vi selve den korsfestede, det Guds lam som bærer verdens synd, omgitt av lys, til minde om den opstandne frelser, verdens lys.

Kan de billedene tale? I sannhed ja. Når disse bilder idag overgis eder, så er det med ønske om at de må tale sitt stille, sterke sprog til den menighet som samles her, slegt efter slegt, århundrede efter århundrede. Guds barmhjertighet er evig.»

Avisreferatene fra innvielsen understreker det sterke inntrykk utsmykningen ga på alle, der koret nå sto ferdig fra en begavet kunstners hånd. I en mennekealder har nå menigheten hatt bildene foran seg, søndag etter søndag. Legger vi lenger merke til dem?

La disse linjer være skrevet for å peke på det kleodium vi her har i vår kirke, og for å minne om den stille preken du kan merke der oppe fra om du lytter til den — .

T. J. Bakken.

Din menighet

Noen gode venner fortalte meg for ikke rett lenge siden at de hadde oppdaget at folks uvitenhet angående en prests og en menighets virksomhet var nærmest lik null, ja hva verre var, deres forestillinger var forvrengt og gale. Nå er vel ikke en prest den rette til å skrive om seg selv og sin virksomhet. Det kan bli smakende vel meget av selvros eller lovtale over seg selv. Men jeg våger allikevel.

Den tid er forhåpentlig forbi da folk trodde at «han far» satt hjemme på sitt kontor samtlige uke-dager for å forberede en mer eller mindre dårlig preken. Nå tildags så kan det nok bli sørgelig dårlig bevendt med å få avsatt så megen tid til preken som ønskelig kunne være. Det er så meget annet som også kaller på ens tid og arbeidskraft.

Ta nå først et sokneprestkontor. Hva må gjøres der. Det skal føres register over fødte, døpte, konfirmanter, ektevidde, døde. Og hvert kvartal skal det sendes avskrifter av fødselsregisteret til Statistisk Sentralbyrå. Så er Jet alle som skal ha attester — aldersattester, vigselsattester. Lysninger for folk

som skal gifte seg utfylles — meldinger om dåp ekspederes og ellers formidle all den korrespondanse som nødvendigvis må gå gjennom prestekontoret.

Så har en prest engang avlagt sitt presteløfte, og i dette inngår blant annet følgende: Ta seg av barn og ungdommen i menigheten. Være til hjelp for syke og gamle. Herav følger at en prest gjerne vil få gå til dem som er syke med det budskap som etter hans mening er et frelsende budskap. Han underviser konfirmanter (en vanskelig oppgave forresten). Er det et sorgens budskap som må bringes, blir det gjerne presten som må gå.

Tro nå ikke at det som nå er nevnt er et ork eller en tung plikt, det gjøres alt med glede, ut fra det enkle prinsipp og den enkle erfaring at det er ikke noe så rikt som å få se at det er noen som trenger en, og som en kan være til hjelp for.

Til dette kommer så sørgeandakter i hjem og sykehus, begravelser, vielser, gudstjenester o. l. Alt i alt blir det nok en arbeidsdag ut av det.

Så var det litt av en menighets oppgaver. At mange mennesker vil avvise en del av de ting som her nevnes som unødvendige og overflødige, det vet jeg nok, men så sant menigheten vil være en levende gren på Jesu Kristi vintre så må disse oppgavene ikke forsømmes.

De barn som døpes, og det er de fleste, skal som dåpsritualet sier oppdras i den kristne forsakelse og tro, for at de, som faddertilsgnet sier, må bli hos Kristus når de vokser opp, likesom de ved dåpen er innpodet i ham. Hver søndag, tenk på det når du tar din søndagsformiddagstur i ro og mak, står der en rekke frivillige søndagsskolearbeidere rundt omkring i vår menighet, som tar det som sin del av menighetsarbeidet å lære barna om ham som sa: «La de små barn komme til meg og hindre dem ikke». Vi nevner så ungdomsarbeidet. Det kleber seg mange mangler ved det arbeid, det vet vi, men det er der slik at den ungdom som føler seg draget mot de ting som hører Gud til, skal kunne finne hjelp og støtte.

Så nevner vi Menighetspleiens arbeid. Menighets-søstrenes velsignelsesrike gjerning blant gamle og syke kan vi ikke hoppe over. Kanskje noen vil si at vi bor i en velstelt kommune, vi har et utbygd helse- og sosialvesen, folk som trenger hjelp kan henvende seg dit. Jeg skal ikke innlate meg på noen diskusjon, men jeg tror det finnes fler enn de fleste tror som trenger en hjelpende hånd. Sykdom støter til og da kan det være vanskelig nok for en gammel å greie seg på alderstrygden. Vi burde kanskje også nevne at menighetens omsorg for vanskeligstilte er en oppgave som ikke kan overlates til offentligheten alene. Et fruktbringende samarbeid er det beste.

At kirken skal være en misjonerende kirke er likeledes naturlig. Det er menighetens svar på Jesu

misjonsordre, og ligger i selve kristendommens vesen. Alle kan ikke dra ut, men vi kan alle være med å sende våre representanter ut, dvs. støtte økonomisk. Derfor har vi misjonsforeninger for hedningemisjonen. Et arbeid som jeg setter høyere og høyere jo mer jeg lærer det å kjenne. Ved siden av dette kommer sjømannsmisjonen, indremisjonen og meget annet. Om det alt må vi si, det ene bør gjøres, det annet ikke las ugjort.

La dette være nok. Det er et ganske kort riss av en menighet. Lærer vi den å kjenne så blir vi glad for alt det arbeid som utføres, men får også se at det er så mange ting som venter på sin løsning.

Men alle har det så travelt.

«Høsten er stor, men arbeiderne er få.»

GUDSTJENESTER I VESTRE BÆRUM

- 3. nov. Bededag. Tanum kirke kl. 11, sokneprest Fredrik Knudsen.
- 5. nov. Allehelgenssøndag, Bryn kirke, begge prest. Ofring til menighetsarbeidet.
- 12. nov. 23. søndag etter tref. Bryn kirke, sokneprest Fredrik Knudsen. Familiegudstjeneste.
- 12. nov. 23. søndag etter tref. Sandvika kirke kl. 11, pastor Büch-Holm. Familiegudstjeneste.
- 19. nov. 24. søndag etter tref. Tanum kirke kl. 11, pastor Büch-Holm. Familiegudstjeneste.
- 19. nov. 24. søndag etter tref. Solihøgda kirke kl. 11, sokneprest Fredrik Knudsen.
- 26. nov. 25. søndag etter tref. Bryn kirke kl. 11, pastor Büch-Holm.

DØDE I SEPTEMBER

- 1. sept. Trygve Gierløff, arkitekt.
- 3. sept. Inga Hermansen, husmor.
- 6. sept. Kåre Hellenes, reparatør.
- 8. sept. Harald Kristiansen, småbruker.
- 8. sept. Emil Andersen Hasle, tømmermann.
- 9. sept. Oskar Svendsen, salsmester.
- 17. sept. Ester Jensen, husmor.

DØPTE I SEPTEMBER

- Bryn kirke:
 - 3. sept. Jan Flaskerud, Frode Ullbråten, Hans Marsen, Inger Elisabeth Rostrup.
 - tin Lillejordet Bjerke, Anne-Grethe Lar-
- 17. sept. Inger Brodin, Kari Mona Torp, Liv Tove Magnussen.
- 24. sept. Kari Wenche Halle, Svend Herman Bjerke.

Sandvika kirke:

- 3. sept. Jon Erling Helgestad.
- 17. sept. Trygve Normann.
- Tanum kirke:
 - 10. sept. Tove Hansen, Jorun Marie Hauglien.

Redigert av Olaf Büch-Holm.

 <p>Ovner, Kaminer</p> <p>Utstilling Torggt. 3, Oslo</p>	<p>A.S SIGURD HESSELBERG</p> <p>Asfalt og tjæreprodukter</p> <p>Telefon 42 07 27 — Oslo</p>	<p>BETALT KONTINGENT</p> <p>Marie Tanum, Skui Helga Aulie, Skui Ellen Kolstad, Skui Petra Brendengen, Sandvika Harriet Jensen, Sandvika Hanna Stenstad, Tanum Anna Bjerke, Lommedalen N. N., Lommedalen N. N., Skui Olga Strollerud, Bryn.</p>	
<p>Aktieselskabet Glommens Træsliberi Kykkelsrudanlegget</p> <p>Telefon 46 38 30</p>	<p>A. F. KLAVENESS & CO. A.S</p> <p>Telefon 53 79 90</p> <p>Lysaker</p>	<p>H.r.advokat ODD BUGGE</p> <p>Prinsensgt. 25 Tlf. 41 04 80 — 41 09 34</p>	<p>BÆRUM SØLV & FORNKLING Galvanisering</p> <p>Sandvika Telefon 53 82 95</p>
<p>SANDVIKA CIGAR- FORRETNING</p> <p>Inneh.: Thorstein Aamodt Sandvika Telefon 53 81 01</p>	<p>LAURA JACOBSEN</p> <p>Garn og Trikotasje</p> <p>Telefon 53 89 78 Sandvika</p>	<p>Deres hår i fagmannens hender</p>	<p>Går De på tur — besøk</p> <p>VESTHEIM CAFE</p> <p>Gl. Ringeriksvn. 40 Tlf. 53 72 52, Stabekk</p>
<p>SMESTAD LANDHANDLERI Kjøpm. J. Halkinrud</p> <p>Kolonial - Kjøtt - Flesk</p> <p>Fisk - Grønnsaker Telefon 53 98 13</p>	<p>BERNT PAULSEN Trelastforretning</p> <p>Prinsensgate 2 Tlf. 42 53 46 — 42 24 75</p>	<p>IDUN FRISØRSALONG Bergpynten, Sandvika Telefon 53 88 42</p>	<p>LYSAKER</p> <p>KULKOMPANI</p> <p>Lysaker st. Telefon 53 48 80</p>
<p>SANDVIKA</p> <p>HJEMMEBAKERI</p> <p>Inneh.: Fru Svendsen Telefon 53 86 54</p>	<p>INGVARDA LØKEN</p> <p>Kolonial</p> <p>Ringeriksveien 2 Sandvika Telefon 53 83 54</p>	<p>VALLER FRYSERI A/S</p> <p>Valler gård — Sandvika Valler st., Kolsåsbanen Telefon 53 88 27</p> <p>Lei Deres egen boks</p>	<p>SOLBERG & ANDERSEN A/S</p> <p>Elektrisk agentur og en gros</p> <p>Grensen 5—7 Telefon 33 30 30</p>
<p>SANDVIKA VEVERI A/S</p> <p>Haslum</p> <p>Telefon 53 66 86</p>	<p>H. G. KRISTIANSEN & CO. Jernvarefabrikk</p> <p>Belsetmoen, Sandvika Telefon 53 98 76</p>	<p>A.S HAMANG</p> <p>PAPIRFABRIKK</p> <p>Sandvika</p>	<p>Slependen Landhandleri Inneh. Helland</p> <p>Tlf. 53 85 78 - Slependen</p>
<p>WØYEN MØLLE & FRØENSERI A/S</p> <p>Sandvika Telefon 53 83 58</p>	<p>BÆRUM KAJAKK og SKIFABRIKK</p> <p>Ringeriksvn. 20, Sandvika Telefon 53 87 54</p>	<p>GUNNAR SJØWALL Portrettstudio</p> <p>Drammensveien 8</p> <p>Telefon 44 77 06</p> <p>Det norske Forsikringsaktieselskab</p> <p>HEIMDAL Akersgaten 18 O. Kierulf Tlf. 42 51 42 - 42 03 42</p>	<p>LØKKE RESTAURANT</p> <p>Sandvika Telefon 53 85 43</p>
<p>LOMMEDALENS MEIERI</p> <p>Telefon 53 95 13</p> <p>Lommedalen</p>	<p>LANGSETHS EFTF.</p> <p>Lilledal - Kolonialforretn.</p> <p>Kirkevn. 85, Haslum Telefon 53 76 32</p>		

Nr.

En for
Han s
Oppe på
nøyde. R
at det g
dro og s
gi opp.
visst hje
gjort. H
Det hja
la godvi
underlig
mennesk
Hvor v
skje har
Er ikk
av foren
Det er
saken fr
lasset, og
straks d
som selv
alt strev
Enn or
virkelyst
Er det
verre er
La me
ikke må
1. Vi er
Se li
alle k
2. Enhv